

NIE SAMĄ PRACĄ CZŁOWIEK ŻYJE...

Autor: Anna Jutarska

Zdjęcia: Anna Jutarska, Romuald Motyka

POLTEGOR-INSTYTUT” to firma, która dba nie tylko o rozwój zawodowy swoich pracowników, ale również o integrację oraz dobrą atmosferę wśród załogi.

Jedną z form naszej aktywności pozanaukowej są tradycyjne wyjazdy integracyjne. W tym roku postanowiliśmy spędzić ten czas w Srebrnej Górze w Centrum Turystyki Niekonwencjonalnej. Wybór tego miejsca nie był przypadkowy. Ośrodek mieści się w wyjątkowym 200-letnim budynku, wybudowanym z bloków czerwonego piaskowca. Stylowe, przytulne wnętrza zachęcają do długich towarzyskich rozmów. Doskonała kuchnia, pyszne dania serwowane czy to przy ognisku, czy w klimatycznej restauracji, dopełniają poczucie satysfakcji z pobytu w tym miejscu. CTN od lat z pasją działa w branży turystycznej i dzięki zdobytemu doświadczeniu oferuje ciekawy pobyt dla nawet najbardziej spragnionego wrażeń klienta. Położenie wybranego przez nas ośrodka sprzyja turystyce pieszej, rowerowej, narciarskiej oraz konnej.

Srebrna Góra to niewielka wieś uroczo wspinająca się na Przełęcz Srebrną, która oddziela Góry Sowie od Gór Bardzkich. Początki Srebrnej Góry sięgają XIV wieku i związane są z górnictwem. W okolicy występują złoża rud srebra, co zainicjowało powstanie osady górniczej. Z czasem eksploatacja złóż zaczęła być nieopłacalna, w związku z czym w połowie XVII wieku zaniechano jej, a samo miasto podupadło [1].

Ponieważ przełęcz miała strategiczne znaczenie, w związku z militarną cechą tego obniżenia, na Warownej Górze (686 m) i Ostrogu (627 m) zostało wzniesionych szereg fortyfikacji Twierdzy Srebrnogórskiej.

Twierdza powstała w latach 1765-1777, należała do najnowocześniejszych tego typu fortyfikacji w całej Europie.

Twierdzę – muzeum, mogliśmy oglądać z przewodnikiem przebranym w historyczny mundur żołnierza garnizonu. Trasa wiodła bomboopornymi wnętrzami budowli – DONJONU. Uważni słuchacze dowiedzieli się o technikach obrony fortecy, użycia artylerii i broni czarnoprochowej. W odtworzonej izbie żołnierskiej, kuchni, lazarecie, krążąc po korytarzach, tunelach mogliśmy przekonać się jakie trudy codziennego życia w Twierdzy musieli znosić jej mieszkańcy. Wielkie wrażenie zrobiła na nas wywiercona na 60 metrów studnia, z której do dziś można czerpać wodę. Całą budowlę otacza głęboka sucha fosa. Dzięki

wspaniałej pogodzie mogliśmy podziwiać piękną panoramę Gór Bardzkich. Na koniec zwiedzania mieliśmy okazję zobaczyć oraz usłyszeć wystrzał z pistoletu skałkowego, który zrobił wrażenie na wszystkich uczestnikach wycieczki [2,3].

W 1900 roku Srebrna Góra uzyskała dostęp do Kolei Sowiogórskiej. Projekt trasy opracowano w latach 1895–1896. Miała ona służyć przede wszystkim jako atrakcja turystyczna, lecz także na potrzeby transportu węgla z kopalń w Słupcu i Nowej Rudzie do Dzierżoniowa. Maksymalne nachylenie na odcinku Nowa Wieś Kłodzka – Przełęcz Srebrna wyniosło 5%, a na odcinku Srebrna Góra – Przełęcz Srebrna nawet 6%. Wymusiło to zastosowanie na odcinku 6,6 km dwulistwowej szyny zębatej systemu Abta, zamocowanej na stalowych podkładach pośrodku torowiska. Odcinek zębata obsługiwany był przez specjalne parowozy adhezyjno-zębate, które kursowały wyłącznie między stacjami w Srebrnej Górze i Woliborzu. Średnia prędkość pociągu wynosiła tu 9,6 km/h [4].

Najciekawszy odcinek sowiogórskiej kolei zębatej biegnie, między dwoma ogromnymi wiaduktami: Żdanowskim oraz Srebrnogórskim, które wybudowano w 1901 r. w technice murowano-żelbetowej. W latach 20. i 30. XX wieku wskutek wielkiego kryzysu kolejka została zlikwidowana [1].

Dziś trasą kolejki poprowadzony został szlak turystyczny, który mieliśmy okazję częściowo przejść, podziwiając głębokie wykopy w litych skałach oraz wysokie nasypy, aktualnie porośnięte lasem. Celem naszej wycieczki był wiadukt Żdanowski. Tutaj odbyły się zajęcia sportowe dla odważnych - każdy chętny mógł sprawdzić poziom swego lęku wysokości. Wysoko na muryowanym wiadukcie zainstalowane było stanowisko zjazdowe. Po szkoleniu BHP ochotnicy wyposażeni w profesjonalny sprzęt alpinistyczny, asekurowani przez instruktorów mogli cieszyć się, jedynymi w swoim rodzaju, emocjami oraz widokami podczas zjazdu z wiaduktu. Patrząc z dołu zabawa nie wyglądała, aż tak efektywnie, jednakże zmiana perspektywy (spojrzenie w dół z wysokości niemal 25 metrów) oraz konieczność przekroczenia bezpiecznej granicy, jaką jest krawędź wiaduktu, niejednej osobie przyspieszyła bicie serca.

W ostatnim dniu naszego pobytu w Srebrnej Górze odbyły się zawody sportowe. Każdy miał okazję sprawdzić się w roli łucznika. Zwycięzca zdobył puchar – pamiątkowy kubek srebr-

nogórski, ale najważniejsza była wspólna zabawa.

Niestety wszystko co dobre kiedyś się kończy i nasza grupa, po naładowaniu akumulatorów, musiała wrócić do Wrocławia. Już nie możemy się doczekać kolejnego wyjazdu... do zobaczenia w przyszłym roku.

[1] Srebrna Góra (województwo dolnośląskie) [online]. Wikipedia : wolna encyklopedia, 2021-09-07 09:44Z [dostęp: 2021-10-08 12:59Z]. Dostępny w Internecie: //pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Srebrna_G%C3%B3ra_(wojew%C3%B3dztwo_dolno%C5%9B1%C4%85skie)&oldid=64488903

[2] Przełęcz Srebrna [online]. Wikipedia : wolna encyklopedia, 2018-03-12 08:55Z [dostęp: 2021-10-08 12:17Z]. Dostępny w Internecie: //pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Prze%C5%82%C4%99cz_Srebrna&oldid=52801126

[3] https://forty.pl/pl_PL/historia-twierdzy.html

[4] Kolej Sowiogórska [online]. Wikipedia : wolna encyklopedia, 2021-05-28 10:21Z [dostęp: 2021-10-08 13:13Z]. Dostępny w Internecie: //pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Kolej_Sowiog%C3%B3rska&oldid=63478077

